

La recerca

En català disposem de dos noms, *recerca* i *investigació*, el primer coincidint amb la solució del francès i el segon amb la del castellà, per a la designació d'un mateix concepte: el que podem explicar d'una manera senzilla amb el doble exemples *la recerca científica* i *la investigació científica*. El Diccionari Fabra admet explícitament aquesta sinonímia i, a més, la confirma amb els exemples indicats, bé que el primer revertint la forma del plural: *les recerques científiques*. N'hem de concloure, doncs, que en aquest cas concret que comentem, *recerca* i *investigació* són perfectament intercanviables, dit altrament, que podem usar indistintament l'un o l'altre. I, efectivament, trobem aquest ús indistint en la nostra prosa científica i en els textos de les nostres institucions. Obrim el darrer número de la revista (ciència) i hi llegim uns decrets de la Generalitat de Catalunya, relacionats amb l'organisme científic que en depèn, denominat Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació Tecnològica, en els quals els mots *recerca* i *investigació* apareixen usats indistintament: *esperit de recerca*, *centre de recerca*, *equip d'investigació*, *centre d'investigació*, *treballs d'investigació*, etc. En d'altres articles de la mateixa revista apareix el mateix ús indistint. En un cartell de premis de l'Institut, en canvi, trobem únicament *investigació*. Tots dos noms apareixen en els d'altres institucions científiques: Centre d'Estudis i de Recerques Catalans dels Arxius, Institut d'Investigacions Econòmiques, etc. Hi ha, encara, una revista científica anomenada «Recerques». Etcètera. Però no sembla que *investigar* i *investigador* admetin la mateixa concurrència, tan freqüent i indiscutible, que *investigació* coneix en el seu sinònim *recerca*.

És també interessant de posar en relleu l'ús que es pot fer de *recerca* en casos en què no és qüestió de la investigació científica, com en l'exemple indicat pel Fabra, *anar a la recerca de l'or*. En aquests casos, *recerca* és segurament l'equivalent més exacte del substantiu castellà «búsqueda», que hi ha qui no vacilla a traduir per *busca*, mot que, com se sap, té tota una altra significació (*la busca d'un rellotge*). Però pel que fa al verb, *recercar*, no sembla propi d'usar-lo, com fan alguns, en casos més aviat banals —*Aneu a cercar en Perel!*—, en què escau de recórrer a *cercar* (usual a les Balears) o bé, simplement, a *buscar*.

Albert Jané